

Programozás 2

4.

KERESÉS

Keresések

- A probléma általános megfogalmazása: adott egy N elemű sorozat, keressük meg azt az elemet (határozzuk meg a helyét a sorozatban), mely megfelel egy megadott tulajdonságnak.
- Ha több ilyen van, akkor a keresőalgoritmusok általában az első ilyen elemet találják meg.
- A konkrét megvalósításoknál mi egy adott értéket keresünk.

Lineáris keresés

- Más néven: szekvenciális keresés.
- Elölről kezdve sorra vizsgáljuk a sorozat elemeit.
- A keresés sikertelenségét jelzi, hogy a sorozat végére érve nem találtuk meg a keresett adatot.

a, Rendezetlen sorozatban

```
algoritmus Szekvenciális_keresés
  változó I, Hely: egész
  változó Adat: ElemTípus
  változó Talált: logikai
    I := 1
    amíg (I <= N) és (A[I] <> Adat) ismétel
      I := I + 1
    avége
    Talált := I <= N
    ha Talált akkor
      Hely := I
    hvége
algoritmus vége
```

N elemű sorozat esetén minimum 1, maximum N, átlagosan $(N+1)/2$ ciklusvégrehajtás után találja meg a keresett elemet; vagy N összehasonlítás után derül ki, hogy nincs meg a keresett elem.

b, Rendezett sorozatban

```
algoritmus Rendezett_Szekvenciális_keresés
  változó I, Hely: egész
  változó Adat: ElemTípus
  változó Talált: logikai
    I:=1
    amíg (I<=N) és (A[I]<Adat) ismétel
      I:=I+1
    avége
    Talált := (I<=N) és (A[I]=Adat)
    ha Talált akkor
      Hely:=I
    hvége
algoritmus vége
```

Az előzőhöz képest növeli a hatékonyságot, hogy akkor is leáll a keresés,
ha nagyobb elemre lépünk, mint a keresett érték.
Viszont hátrány, hogy előfeltétel a rendezettség.

c, Keresési gyakoriság szerint

- Rendezhető a sorozat keresési gyakoriság szerint is (*konyhapolc elv*).
- Ekkor az **a**, algoritmus átlagosan kevesebb, mint $(N+1)/2$ ciklusvégrehajtás után találja meg a keresett elemet.
- Gyakoriság szerint rendezhetünk:
 - Létrehozunk egy párhuzamos számlálótömböt, és időnként ez alapján csökkenő sorrendbe rendezzük az adattömböt.
 - Önszerveződő struktúra: valahányszor sikeresen megtaláltunk egy elemet, az eredetileg előtte lévőket eggyel hátrébb léptetjük, majd azt a sorozat legelejére helyezzük.

d, Ütközős (strázsás) keresés

- A kereső ciklus összetett feltételét egyszerűsítjük le.
- A sorozat végére felvesszük a keresett adatot, így felesleges vizsgálni, hogy túlhaladtunk-e a sorozaton ($I \leq N$), hiszen mindenképpen megtaláljuk a keresett elemet.
- Főképp nagy elemszámú sorozatoknál hatékonyabb az egyszerű lineáris keresésnél, mivel a ciklusfeltétel kiértékelése lényegesen rövidebb lesz.


```
algoritmus Strázsás_Szekvenciális_keresés
  változó I, Hely:egész
  változó Adat: ElemTípus
  változó Talált: logikai
    A[N+1] := Adat
    I := 1
    amíg A[I] <> Adat ismétel
      I := I + 1
    avége
    Talált := I <= N
    ha Talált akkor
      Hely := I
    hvége
algoritmus vége
```

Bináris keresés

- Más néven: felezéses keresés.
- Csak **rendezett** sorozaton valósítható meg.
- Algoritmus:
 - Meghatározzuk a középső elemet, majd megvizsgáljuk ez-e a keresett.
 - Ha nem, akkor ha a keresett kisebb a középsőnél, akkor a sorozat alsó, egyébként a felső részébe folytatjuk a keresést.
- A keresés két esetben fejeződhet be:
 - megtaláltuk a keresett adatot;
 - a részsorozat alsó indexe (E) nagyobb a felső (U), nincs benne a sorozatban a keresett adat.

algoritmus Bináris_keresés

változó Alsó, Felső, Közép, Hely:egész

változó Adat: ElemTípus

változó Talált: logikai

Alsó:=1; Felső:=N; Közép:=(Alsó+Felső) / 2

amíg (Alsó<=Felső) és (A[Közép]<>Adat) **ismétel**

ha Adat<A[Közép] **akkor**

 Felső:=Közép-1

különb

 Alsó:=Közép+1

hvége

 Közép:=(Alsó+Felső) / 2

avége

Talált := Alsó<=Felső

ha Talált **akkor**

 Hely:=Közép

hvége

- Szokásos logaritmikus keresésnek is nevezni, mivel 2^k elemű sorozatot k lépésben vizsgálhatunk végig.
- Tehát egy n elemű sorozatnál átlagosan $\log_2 n$ hasonlítás után találja meg az elemet, vagy derül ki, hogy nincs ilyen.
- Ez egymillió elem esetén kb. 20 lépést jelent, tehát igen látványos a különbség a lineáris módszerhez képest.
- Probléma lehet a rendezettség fenntartása mellett az, hogy nem minden adatszerkezetnél címezhető meg a középső elem (pl. láncolt lista).

Bár nem olyan hatékony, de kínálja magát a rekurzív megoldás:

eljárás BinKeres(Alsó, Felső: egész)

változó Közép, Hely: egész

ha Alsó ≤ Felső **akkor**

 Közép := (Alsó + Felső) / 2

elágazás

amikor Adat < A[Közép] :

 BinKeres(Alsó, Közép - 1)

amikor Adat > A[Közép] :

 BinKeres(Közép + 1, Felső)

különben

 Talált := Igaz

 Hely := Közép

vége

különben

 Talált := Hamis

hvége

eljárás vége

ABSZTRAKT ADATSZERKEZETEK

Verem

- A verem (angolul: *stack*) homogén adatelemek olyan sorozata, amelyen két művelet értelmezett:
 - új elem elhelyezése a verem tetejére (*push*)
 - elem kivétele a verem tetejéről (*pop*).
- Működése LIFO (Last In First Out) elvű.

Sor

- A sor (angolul: *queue*) homogén adatelemek olyan sorozata, amelyen két művelet értelmezett:
 - új elem elhelyezése a sor végére (*put*)
 - elem kivétele a sor elejéről (*get*).
- Működése FIFO (First In First Out) elvű.
Mindazon feladatok megoldására alkalmas, ahol sorban állást kell megvalósítanunk.

Láncolt lista

- Gazdaságos memória foglалás, egyszerű karbantartási műveletek (törlés, beszúrás).
- Szekvenciális adatszerkezet.
- *Listafej*: a lista első elemére mutat.
- *Végjel (null)*: speciális mutató érték, az utolsó elem mutatórészében állva jelzi a lánc végét.

Egy listaelem szerkezete

```
típus ListaElem: rekord(  
    Érték: ÉrtékTípus;  
    Köv: MutatóTípus  
//mely a ListaElem-re képes mutatni  
)
```

Strázsás (ütközős) lista

- A lista végére egy üres listaelemet (veg) láncolunk.
- Ezzel és más megoldásokkal a következő kényelmetlenségeket küszöböljük ki:
 - a lista végén végzett műveletekhez nem kell végigfutni a listán;
 - egy elem törlésekor elég a törlendő elem címét ismerni, nincs szükség a megelőző elemre;
 - egy adott elem elé tudunk beszúrni;
 - beszúrás, törlés hasonló a lista elején, közepén, végén.

További láncoltlista változatok

- rendezett láncolt lista: nem utólag rendezzük a listát, hanem az új elem felvitele a rendezettség megtartása mellett történik;
- ciklikusan láncolt lista: az utolsó elem mutatója az első elemre mutat;
- két irányban láncolt lista: egy listaelemben két mutató;
- többszörösen láncolt lista: több láncolat mentén is bejárható, azaz több szempont szerint is rendezett, egy elemben több mutató.

Fa

- A fa az adatok hierarchikus kapcsolatának ábrázolására alkalmas adatszerkezet (pl. háttértárolók könyvtárszerkezete).
- Rendelkezik egy kitüntetett kezdőponttal, és e kezdőpontból kiindulva minden adatelemhez tetszőleges számú új elem kapcsolódhat.
- A kapcsolódó elemek a fa más részeihez nem kapcsolódhatnak.

Elnevezések

- *gyökér*: a kezdőelem;
- *csomópontok*: adatelemek;
- *élek*: egymással közvetlen kapcsolatban lévő csomópontokat kötik össze, irányuk mindig a gyökértől a távolabbi csomópont felé mutat;
- *levél*: azon csomópontok, amelyekből nem vezet tovább él;
- *út*: egy csomópontból egy másikba vezető élsorozat;
- *szülő*: ha A csomópontból él mutat B csomópontba, akkor A szülője B-nek;
- *gyerek*: ha A csomópontból él mutat B csomópontba, akkor B gyereke A-nak;
- *testvér*: egy szülőhöz tartozó csomópontok.

Bináris fa

- *Bináris fa*: minden csomópontnak legfeljebb két gyereke van.
- *Szigorúan bináris fa*: a levélelemek kivételével minden csomópontnak pontosan két gyereke van.

A bináris fa megvalósítása

- Tárbeli megvalósítása a láncolt listában alkalmazott adatszerkezet bővítésével: minden elemnek két rákövetkezője lehet, ezért két mutatót alkalmazunk a csomópontokban, az egyik a baloldali, a másik a jobboldali részfa gyökerére mutat.
- Ha valamely mutató értéke a VégJel (null), akkor ebben az irányban nincs folytatása a fának.
- A levélelemek mindkét mutatója VégJel.

Egy csomópont szerkezete

```
típus BinFaElem: rekord(  
    Érték: ÉrtékTípus;  
    Bal, Jobb: MutatóTípus  
    //mely a BinFaElem-re képes mutatni  
    )
```

Minden fához tartozik egy változó: Gyökér, mely a fa kezdőpontjára,
a gyökérelemre mutat.
Ez a mutató fogja azonosítani a fát.

Bináris fa bejárása

Bejárásnak nevezzük azt a folyamatot, amikor a fa minden elemét pontosan egyszer érintve feldolgozzuk. Erre a gyakorlatban három, a rekurzív definíciókra támaszkodó módszer terjedt el:

- *preorder* bejárás:

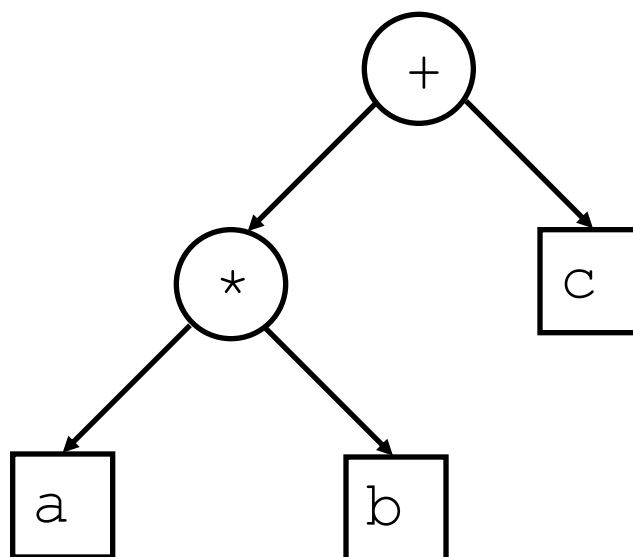
- gyökérelem feldolgozása;
- baloldali részfa preorder bejárása;
- jobboldali részfa preorder bejárása;

- *inorder* bejárás:

- baloldali részfa inorder bejárása;
- gyökérelem feldolgozása;
- jobboldali részfa inorder bejárása;

- *postorder* bejárás:

- baloldali részfa postorder bejárása;
- jobboldali részfa postorder bejárása;
- gyökérelem feldolgozása;

Példa: Algebrai kifejezések (pl. $a*b+c$) ábrázolása, bejárása.

Az ilyen típusú felírásban a fa levelei az operandusokat, a többi csomópont pedig az operátorokat tartalmazza.

A háromféle bejárás szerint feldolgozva az elemeket, az algebrai kifejezések ismert formáit kapjuk:

1. preorder bejárással a prefix alakot: $+*abc$;
2. inorder bejárással az infix alakot: $a*b+c$;
3. postorder bejárással a postfix alakot: $ab*c+$;

A bejáró rekurzív algoritmusok (Elem[P]-vel jelöljük a P által mutatott csomópontot).

```
eljárás BinFaPreorder(P: MutatóTípus)
    ha P<>VégJel akkor
        Elem[P].Érték feldolgozása
        BinFaPreorder(Elem[P].Bal)
        BinFaPreorder(Elem[P].Jobb)
    hvége
eljárás vége
```

eljárás BinFaInorder(P: MutatóTípus)

ha P<>VégJel **akkor**

BinFaInorder(Elem[P].Bal)

Elem[P].Érték feldolgozása

BinFaInorder(Elem[P].Jobb)

hvége

eljárás vége

eljárás BinFaPostorder(P: MutatóTípus)

ha P<>VégJel **akkor**

BinFaPostorder(Elem[P].Bal)

BinFaPostorder(Elem[P].Jobb)

Elem[P].Érték feldolgozása

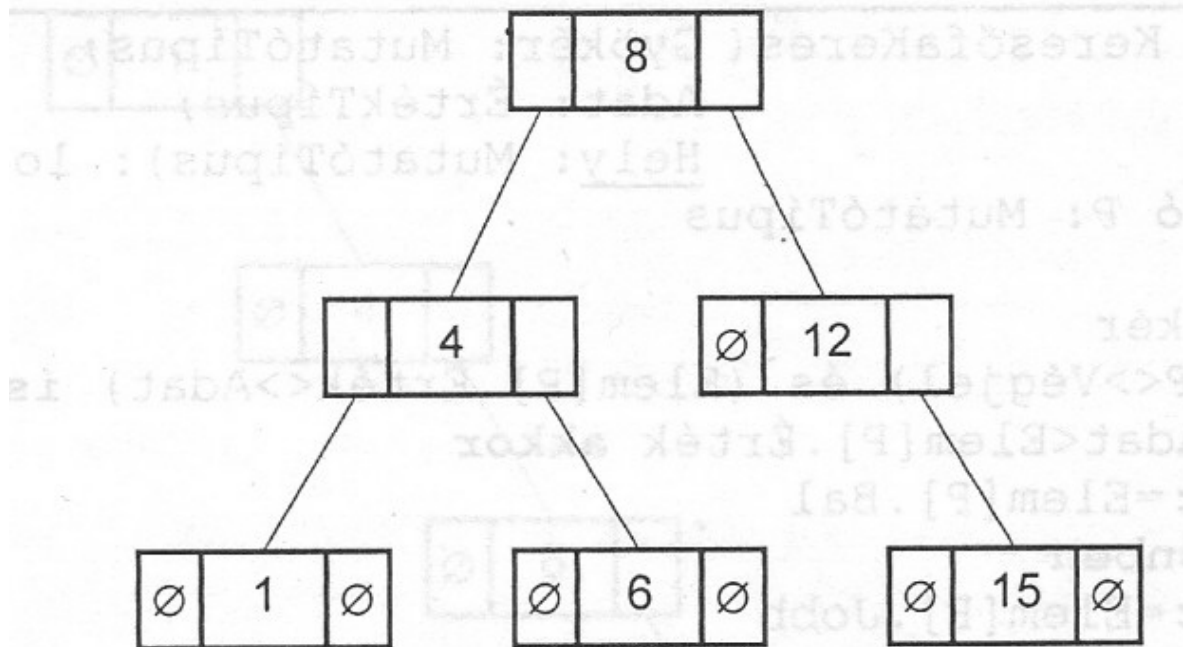
hvége

eljárás vége

Keresőfa

- Gyors keresési módszerekben illetve az adattömörítésben alkalmazzák.
- A keresőfa egy olyan bináris fa, amelynek minden csomópontjára igaz, hogy a benne tárolt érték:
 - nagyobb, mint a baloldali részfájában tárolt bármely érték;
 - kisebb, mint a jobboldali részfájában tárolt bármely érték.
- Ha az adatok ismétlődését is megengedjük, akkor a feltételek enyhíthetők kisebb vagy egyenlőre illetve nagyobb vagy egyenlőre.

Az ábrán megfigyelhető, hogy inorder bejárás szerint az eredmény egy rendezett számsorozat lesz.

Keresés a keresőfában

A keresés során a keresőfa definícióját (rendezettség) használjuk ki.

algorithmus KeresőfaKeres

változó P: MutatóTípus;

P:=Gyökér

amíg (P<>Végjel) és (Elem[P].Érték<>Adat) **ismétel**

ha Adat< Elem[P].Érték **akkor**

P:=Elem[P].Bal

különben

P:=Elem[P].Jobb

hvége

avége

Talált:=P<>Végjel

ha Talált **akkor**

Hely:=P

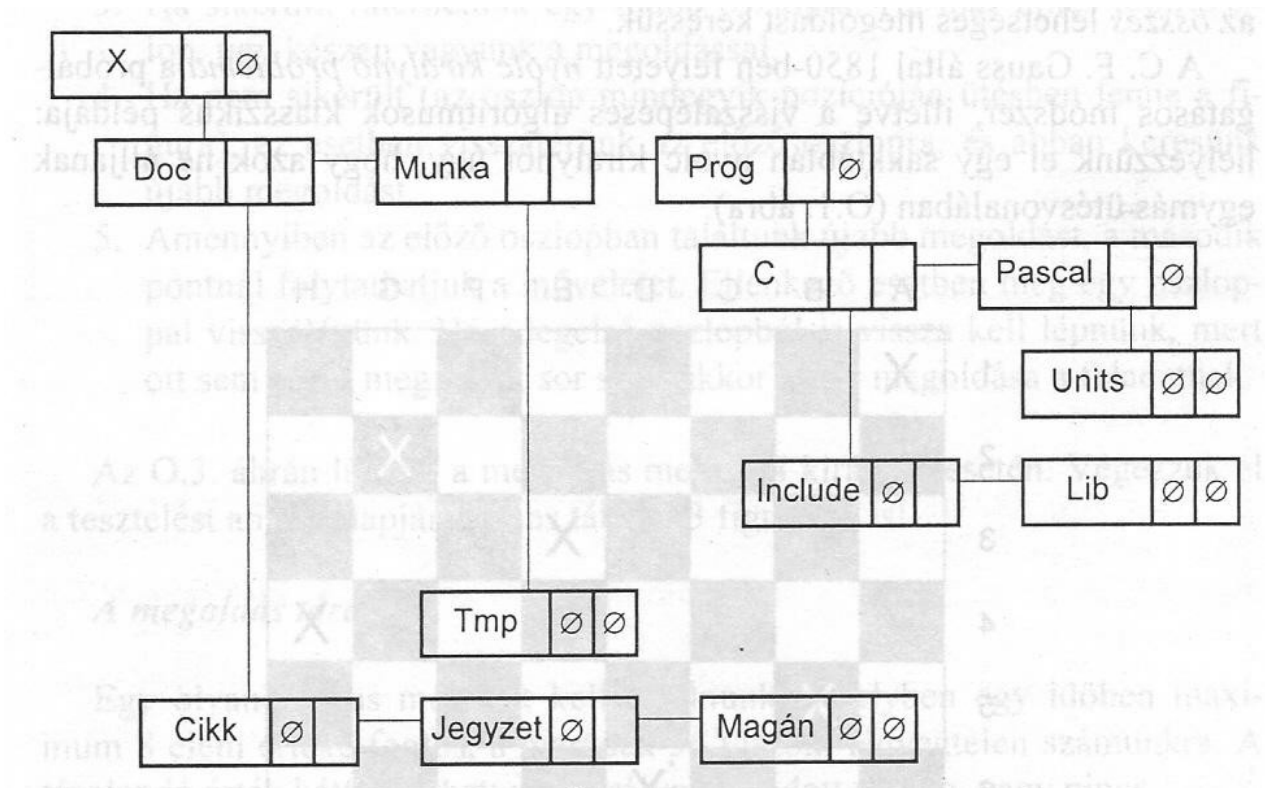
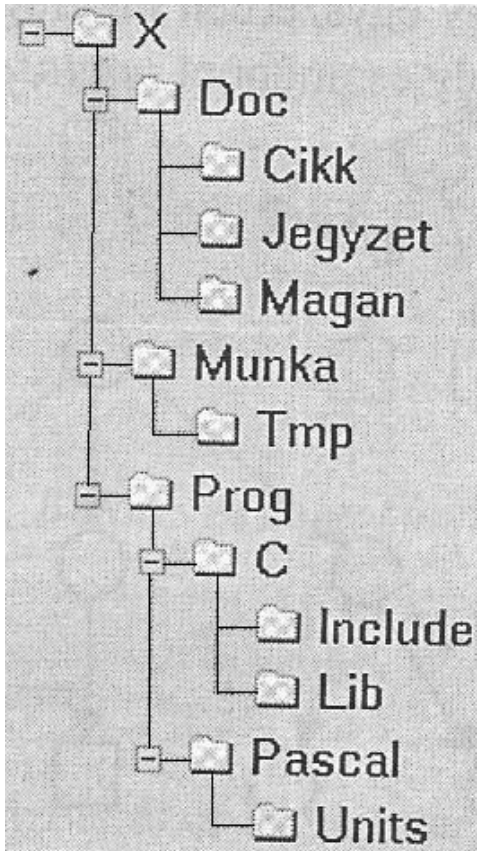
hvége

algorithmus vége

Általános fák megvalósítása

- Egy elemnek tetszőleges számú gyereke (vagyis tetszőleges számú testvére lehet).
- Alkalmazhatunk láncolt listát: fűzzük listába a testvér csomópontokat, így a szülőtől csak egyetlen mutatónak kell megcímeznie ezt a listát. Természetesen a szülő maga is része egy hasonló listának, ami a testvéreivel kapcsolja össze.
- Minden csomópontban két mutatóra lesz szükség: az egyik mutat a legelső gyerekekre, a másik a következő testvérré. Így az általános fák kezelését visszavezettük a bináris fákéra.

Az első ábrán látható könyvtárszerkezete ily módon ábrázoljuk a memóriában:

Felhasznált anyagok

- Dévényi Károly (SZTE): Programozás alapjai
- Simon Gyula (PE): A programozás alapjai
- Pohl László (BME): A programozás alapjai
- B. W. Kernighan - D. M. Ritchie: A C programozási nyelv